

БОРБА®

Крепители на Българския Духъ
Калиновски манастиръ, Велико Търново

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

MAY 1997

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ – СВЕТИ СИНОД

ИСУС ХРИСТОС
НИКА ИНОКЕНТИЙ
СОФИЙСКИ МИТРОПОЛИТ

1504 София, бул. "Васил Левски" 108, тел./факс: (02) 46 81 79

ДО

ЧИТАТЕЛИТЕ НА СПИСАНИЕ "БОРБА"

ВЪЗЛЮБЛЕНИ В ГОСПОДА, БРАТЯ И СЕСТРИ!
МНОГООБИЧНИ ЧЕДА НА СВЕТАТА НИ ЦЪРКВА!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!
ВОИСТИНА ВОСКРЕСЕ!

С този древен християнски поздрав в най-светлите дни, които изживяваме – на светлото възкресение Христово, когато ангелски хорове огласят простора, а духът тържествува в битката си с греха, нека със смирение и достойнство следваме Неговия път и вършим всичко според Неговата свята воля! И нека "благодатта на Господа нашего Иисуса Христа, и любовта към Бога и Отца, и общуването на Светаго Духа да бъдат с всички вас" /2 Кор. 13:13/.

Молитсвуваме пред Господа Бога за всички наши братя и сестри във и извън пределите на многообичната ни Родина България.

ХРИСТОС ВЪЗКРЪСНА! СМЪРТТА Е ПОБЕДЕНА ЗАВИНАГИ!
ПРЕД НАС Е ВЕЧНОСТТА!

С благословение,

+ СОФИЙСКИ МИТРОПОЛИТ *Инокентий*

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, ИНК.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ — основателъ
+ Д-ръ Георги Паприковъ — редакторъ

Редактура Комитетъ

Година 46, брой 2

Книжка сто и шестдесет и пет

Май 1997

*Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ председателъ на Б.Н.Ф.*

При проведенитѣ праламентарни избори въ България на 19 априль 1997 г. българскиятъ народъ отрече комунизма и даде своето довѣрие на Обединенитѣ Демократични Сили. Тѣ спечелиха самостоятелно болшинство въ Народното събрание и съставиха правителство, което пое управлението на страната.

Гласоветѣ, които българскиятъ нароъ даде въ тия избори за О.Д.С. не сж обаче гласове, дадени поради сантиментални увлечения, а сж гласове, изразяващи довѣрието и вѣрата на народа, че О.Д.С., които по време на изборната кампания издигнаха лозунга „НИЕ МОЖЕМЪ“, наистина ще могатъ да се справятъ съ катастрофалното икономическо положение и кризата, които народътъ и страната ни преживѣватъ и ще намѣрятъ разрешение и на всички други въпроси, свързани съ живота на гражданитѣ и страната ни.

Гласътъ на българския народъ на 19 априль 1997 г. не бѣше само вотъ за извоюване **голѣма победа**, а бѣше и вотъ за **голѣма отговор-**

Голѣма победа - голѣма отговорность!

ность, която се възлага на новото управление.

Българскиятъ народъ очаква, че правителството на О.Д.С. ще вземе бързи и ефикасни мѣрки за разрешаване на въпроса за земята и увеличаване на земеделското производство, за да се осигури независимото ни самоизхранване; ще вземе мѣрки, щото ценитѣ на най-жизненитѣ необходимости: хлѣба, млѣкото, маслото, тока, парното, водоснабдяването, публичния транспортъ и пр. да се сведатъ до нивото, до което народътъ може да плаща и излѣзе отъ мизерията, въ която комунистическото управление го хвърли да живѣе.

Българскиятъ народъ очаква, че новото правителство ще вземе **най-строги мѣрки срещу престѣпността** въ всичкитѣ й отрасли - отъ уличния крадецъ и обирачитѣ на апартаменти, до банкера мошеникъ, мафиотския ржководителъ и разбойнитѣ, които откраднаха и изнесоха въ чужбина милиарди долари държавни срѣдства, и че всички тѣ ще бждатъ подведени подъ отговорность и заслужено наказа-

ни, за да се осигури спокойствие и сигурност за имота, спестяванията и живота на всички граждани.

Българският народ очаква, че правителството на О.Д.С. ще възстанови името и кредитата на България въ чужбина, проигранъ и унищоженъ отъ комунистичкѣ и че България ще заеме своето достойно мѣсто въ Европейското и Международно общество, зачитана и уважавана и имаща име и кредитъ. Нуждни сж бързи и решителни мѣрки, да се направи всичко необходимо за влизане на България въ НАТО, което ще бжде гаранция за нашата независимостъ и европейска принадлежностъ.

Българският народъ очаква, че безъ колебание и отлагане Парламентътъ, въ който О.Д.С. иматъ болшинство, **ще обяви акта отъ 9.9.1944 г. за незаконенъ, ще обяви народния сждъ за незаконенъ**, ще обяви неговитѣ решения за невалидни и ще се подведатъ подъ сждебна отговорностъ и накажатъ съгласно законитѣ всички личности отъ времето на комунистическия режимъ следъ 9.9.1944 г., управляващи и тѣхни орждия, отговорни за ограбването на народа и страната, за тероризирането на гражданитѣ, за извършенитѣ убийства, за изпращането стотици хиляди граждани в концлагери и затвори на робски трудъ, за други извършени криминални престѣпления. **Разкриването на досиетата**, издигнато като единъ отъ петѣтѣ „приоритета“ на Съюза на Демократичнитѣ Сили за излизане на България отъ кризата, е една

важна стѣпка за възвръщане на народното довѣрие въ парламентъ и управляващи и не трѣбва да търпи никакво отлагане. Преди това да стане не може да настѣпи национално примирение и да се забрави миналото, за да може да се включатъ въ изграждането на нова България всички, безъ което не може да има успѣхъ.

Много и много сж още въпроситѣ и проблемитѣ, които чакатъ своето разрешение - споменаваме най-актуалнитѣ.

Българският народъ разбира и знае, че проблемитѣ не могатъ да се разрешатъ съ „магическа прѣчка“ и че има още много лишения да се претърпятъ, и търпеливо чака, но... търпението не може да бжде вѣчно!

На 19 априль 1997 г. народътъ ни постави въ „рѣцетѣ“ на О.Д.С. своитѣ надежди и своята сжда. Той очаква, съ право, че правителството на О.Д.С. ще изпълни възложената му задача, ще оправдае даденото му довѣрие. Правителството на О.Д.С. има сега задъ себе си болшинството на Народното събрание. То може да проведе всѣки законъ и всѣка реформа. За него **нѣма и не може да има извинение или оправдание**, че не е изпълнило задачата, която му се възложи.

Ние искаме да вѣрваме, че правителството на О.Д.С. ще се справи съ положението, ще изпълни възложената му задача, ще оправдае даденото му довѣрие и ще изведе България на спасителния брѣгъ!

Ние искрено му пожелаваме успѣхъ!

***Декомунизация означава:
Премахване на всички комунистически символи.
Възстановяване на Българския държавенъ гербъ -
коронованъ лъвъ.
Възстановяване на Националния химнъ „Шуми
Марица“.
Това очаква българската национална емиграция отъ
новия парламентъ.***

In Memoriam

Смъртта е безсилна

Василь Златаровъ

Две смъртни присъди. Дълги месеци въ килията на смъртникъ, където всѣки мигъ очаквашъ най-страшното. Последното. Неповторимото. Където изтрѣпвашъ при ехото на всички стѣпки, приближаващи твоята врата. Все така. День следъ день. Нощъ следъ нощъ. **Това непрестанно чакане на присъдената смъртъ е необозримо по-страшно отъ самата смъртъ.** И наказанието да чакашъ смъртта е неизмѣримо по-жестоко отъ изпълнението му.

Такова садистично наказание изтрѣпѣ жизнерадостниятъ ямболски младежъ. Отличниятъ юристъ. Всеотдайниятъ общественикъ. Вдѣхновителътъ патриотъ **Василь Ивановъ Златаровъ**. Това садистично наказание му бѣ наложено за предаността му къмъ България. За непримиримата му борба срещу комунизма. Срещу тази гибелна опасностъ за българската държавностъ. И за традиционнитѣ морални и материални

устои на българския народъ. Която той своевременно разбра и оцени.

На това садистично наказание бѣ подложенъ единъ човѣкъ широко толерантенъ къмъ своитѣ политически противници. Единъ човѣкъ, който многократно се бѣ застъпвалъ за преследвани отъ властта комунисти. Единъ човѣкъ, който осигури необезпокоявано присѣствие и явяване на изпитъ въ Ямболъ, където презъ 1944 г. бѣ евакуиранъ Юридическиятъ факултетъ, дори на нелегални студенти.

Нито мъченията въ очакване на смъртта, нито последвалитѣ суровъ затворнически режимъ сломиха антикомуниста, патриота, българина Василь Златаровъ. Той остави въ затвора здравето си. Но не и духа си. Излѣзе помързѣлъ и закаленъ. Презъ ужаснитѣ си дни на смъртникъ той бѣ преосмислилъ живота си. Потвърдилъ бѣ горещата си обичъ къмъ всичко българско. Къмъ всички българи. Обрекълъ се бѣ да посвѣти всичкитѣ си останали сили въ служба на своя народъ. Изгубилъ всички шансове да получи благополучие за себе си, той се раздаваше безъ остатѣкъ на другитѣ.

Последнитѣ години на живота си Василь Златаровъ посвѣти на изграждането на **Българския демократиченъ форумъ. Една безукорно чиста организация, съчетаваща пламенното родолюбие на Българскитѣ национални легионери съ преоткрития следъ много мъки и страдания общочовѣшки идеалъ за свобода и демокрация.** Служеше всеотдайно и като ръководител на БНФ. И като директоръ на в. „Преломъ“. И като народенъ представител. Неговиятъ грезгавъ гласъ. Гнѣвненъ и разобличителенъ. Ще звучи завинаги отъ парламентарната трибуна.

Въ едно време на разколебани нравствени устои, на много нечистоплътностъ въ общественя животъ Василь Златаровъ стоеше твърдо на полюса на почтеността. На безкористността. На всеотдайната служба на своитѣ идеали. На смисъла на своя животъ. Примѣрътъ на неговитѣ саможертвени страдания предъ олтара на отчеството е особено необходимъ сега. Когато младежта запѣва отново възрожденски пѣсни. Когато **обезправениятъ народъ търси отчаяно спасение въ скрижалитѣ на своята вѣковна нравственостъ.**

Жестокото е наистина, че неумолимата смъртъ го покоси точно сега. Следъ като толкова пѣти го бѣ пожалвала по чудо въ последния мигъ. Тя го покоси. Но не ни го отне. Безсилна като Мефистофелъ предъ душата на докторъ Фаустъ, тя се грѣпна смутена. Защото разбра, че нѣма властъ върху неговия духъ. Духъ, намѣрилъ и посочилъ на другитѣ праведния пѣтъ на саможертвата. Пѣтъ, по който Василь Златаровъ вървѣ твърдо буквално до последния си день. Пѣтъ, който ще обнадеждава и вдѣхновява всички, които сж готови да отгадатъ и способноститѣ си, и силитѣ си, и живота си за България!

Прощавай, скъпи приятелю! Поклонъ предъ свѣтлата ти паметъ!

Светославъ Лучниковъ

(препечатано отъ в. „Преломъ“, 11.04.97 г.)

Въ връзка съ срещата въ Хелзинки презъ месецъ мартъ, т.е. президиумътъ на Б.Н.Ф. изпрати изложение до през. Клинтънъ. По-важнитѣ пасажи отъ това изложение предаваме на английски и български.

...It's well known taht the Bulgarian communist-russophiles were devoted and faithful servants to the former Soviet Union. Tihs fact inflicted huge harm on the prestige of our country. Furthermore, it creates additional complications now. Whole press groups and media, founded and financed by former communists, create an illusion that the close relations and dependency on Russia are most natural and inevitable. The totalitarian propaganda machinery in Bulgaria continues on in full force in this respect.

Mr. President, you have been destined to be the leader of the most militarily and economically powerful nation at a significant moment. For the first time in human history, there is an attempt for a peaceful transition from iron rule to democracy. It is needless to say that without the engagement of the United States of America, this transition will be impossible in Eastern Europe.

We are aware that Bulgaria lacks the large population of Poland, or the economic base of the Czech Republic; however, Bulgaria has its very intelligent and hard working people and a significant geopolitical location.

We sincerely hope, Mr. President, that all these factors will be taken into consideration when the destiny of Bulgaria is being decided and Bulgarian membership in the new structuring of NATO is being reviewed. If Bulgaria is left out of NATO, we will be reduced from an object of Russian interest to its easy prey. The history of this century has proved that the Russian penetration south of the Danube River has brought civil unrest and international tensions. Only a strong southeastern wing consisting of Greece, Bulgaria and Turkey in the body of NATO can be a guarantor for security and stability in this potentially explosive region - the Balkan peninsula. This alliance will not be directed against Russian security, but is a reasonable precaution against Russian expansionist aspirations.

It is our hope, Mr. President that in the final years of the 20th Century, thanks to your personal support and the far-sightedness of western political leaders, the Balkans will be transformed into a region of peace, security and mutual trust.

Alex Darvodelsky
For the Presidium of the
Bulgarian National Front, Inc.

Jordan Gantchovsky
World Committee Secretary of the
Bulgarian National Front, Inc.

...Добре известно е, че българският комунисти и русофили бѣха най-преданитѣ и вѣрни слуги на бившия Съветски Съюзъ. Този фактъ причини голѣми вреди на престижа на нашата страна, а сѣщо така, създава и сега допълнителни усложнения. Силни групи въ медиумтѣ въ България образувани и финансирани отъ бивши комунисти, създаватъ илюзията, че близкият връзки и зависимостъ отъ Русия сж напълно естествени и неизбѣжни. Тоталитарната пропагандна машина въ България въ това отношение продължава да действа съ пълна сила.

Г-нъ Президентъ, Вие сте предопредѣленъ да оглавявате най-мощната военна и икономическа сила въ единъ исторически моментъ. За пръвъ пѣтъ въ човѣшката история се прави опитъ за миренъ преходъ отъ диктатура къмъ демокрация. Не е нужно да се каже, че безъ намесата на САЩ, тази промѣна въ Източна Европа би била невъзможна.

България нѣма голѣмия брой на население, като Полша, нито пъкъ икономическиятъ основи на Чехската Република; но България има интелигентни и трудолюбиви граждани и значително гео-политическо разположение.

Искрено вѣрваме, Г-нъ Президентъ, че тѣзи фактори ще бждатъ взети подъ внимание, когато сждбата на България се решава и нейното участие въ НАТО се постави за разглеждане. Ако България е извънъ НАТО, тя ще бжде превърната отъ обектъ на руски интереси въ нейна лесна плячка. Историята на това столѣтие доказва, че всѣко проникване на Русия на югъ отъ Дунавъ е придружено отъ граждански раздори и международна обтегнатостъ. Само едно силно югоизточно крило, състоящо се от Гърция, България и Турция въ рамките на НАТО може да гарантира сигурността и стабилността на тази експлозивна частъ отъ свѣта - Балканския полуостровъ. Този съюзъ не ще бжде насоченъ срещу сигурността на Русия, но би предотвратилъ руски стремежи за експанзия.

Надѣваме се, г-нъ Президентъ, че въ последнитѣ години на 20-тия вѣкъ, благодарение на Вашата лична подкрепа и прозорливостта на политическиятъ лидери на Запада, Балканитѣ ще бждатъ трансформирани въ една областъ на миръ, сигурностъ и взаимно довѣрие.

Йорданъ Ганчовски

Следъ изборитѣ - накъде?

Часовникътъ на този вѣкъ не удари нито веднѣжъ за България. Родината ни усещаше само тревожнитѣ звънци на войни, чужди нашествия, национално разединение, непосилни контрибуции, откъсване на територии, невиджана, нечувана и незапомнена комунистическа разруха - включително и морална. Само за тридесетъ и седемъ години следъ установяванетоъ ни като самостоятелна държава, нашиятъ народъ успѣ да създаде икономика, чиято валутна единица се размѣняше едно къмъ едно съ най-стабилнитѣ европейски валути. **За масово обедняване и гладъ и дума не е ставало - дори и по време на войни.** Отъ изминалитѣ 96 години държавата ни е била подъ знака на нормалното съществуване само 33 години - отъ 1890 до 1912 и отъ 1919 до 1939. Но ако искаме да бждемъ точни ще свалимъ още четири години, когато между 1919 и 1922 година България успѣ да изплати 50 милиона златни франка контрибуции за разлика отъ много други държави, които и до сега не сж изплатили наказанието си споредъ Версайлската система отъ договори. Останаха 29 години. Коя друга държава има задъ себе си подобни черни дни? Май нѣма.

И сега, само две-три години преди края на този вѣкъ да затвори последната си страница, когато отъ седемъ години насамъ, **за втори пътъ настѣпва сезонътъ на надеждата, никой нѣма право да грѣши - още по-малко да повтаря грѣшки.**

Тримѣ основни полета, презъ които ще мине бждещето на Родината сж вътрешната политика, икономиката и външната политика.

Нѣма съмнение, че вътрешната политика ще опредѣли и бждещето икономическо развитие, а и насоката на външната политика. Поне въ нашия случай е така. Освенъ, че тя е онова срдѣство, чрезъ което се създава довѣрие или недовѣрие между правителство и народъ, респективно между правителство и отгдѣленъ гражданинъ. Всѣка популистка социална теория залага именно на тази връзка. Но правителството не бива да залага на никакви популистки лозунги. Въ този зловещъ преходенъ периодъ събитията идватъ преди лозунгитѣ. И затова **първиятъ пунктъ отъ където ще тръгне една нормално функционираща и градивна вътрешна политика**

е ликвидирането на престѣпността. Какъ? Съ една предхождаща законова основа за премахване на корупцията на всички нива. Само тогава може да се говори за изчистване на общественото тѣло, за ревизия и юридически прегледъ на всичко останало въ българското общество, въ българската държава презъ последния половинъ вѣкъ. Това ще бжде първото предмостие за **провеждането на референдумъ за възстановяване на Търновската конституция.** Всичко останало ще бжде партизанско боричкане за смѣтка на унижения български гражданинъ и въ интересъ на чужди сили. Погледнете не само великитѣ държави какъ защитаватъ националитѣ си интереси - елате по-близо - вижте съседитѣ ни съ каква ревностъ отстояватъ своето.

Но да се върнемъ на престѣпността и ролята ѝ въ съвременния политически и общественъ животъ. Мога да гарантирамъ, че следъ по-малко отъ година, ако не се прочисти изпълнителната властъ по хоризонтала и по вертикала въ България ще назрѣе отново политическо напрежение. Защо? Логиката е такава. Въ момента въ страната съществува значителна прослойка, която въобще нѣма интересъ отъ здрава властъ. **Тукъ не става дума просто за пари, тукъ става дума за много пари, тукъ става дума за неразкрити престѣпления отъ най-едъръ мащабъ.** За споменатата прослойка здравата властъ означава - **разследване - разкритие - съдъ - присѣда.** Никой не е по-заинтересованъ отъ тѣхъ, съ огледъ да създаватъ нестабилностъ и презъ седемъ-осемъ месеца да се крещи „голу“ около правителственитѣ сгради. Тѣхниятъ принципъ въ момента е, временнитѣ правителства ще сваяме, другитѣ (съдебни и изпълнителни органи) ще купуваме. **Азиатско-балканскитѣ марксизъмъ доказва, че не е способенъ на самопреобразуване въ добрия смисълъ на тази дума.** Неговото преобразуване може да стигне до най-згусно държавно предателство въ интересъ на спасението си. И отъ тукъ идва опасността отъ тѣхъ за националната сигурностъ въобще. Ако не се обърне внимание на това положение, всичко ще остане за смѣтка на държавата като цѣло.

Накрайно - въ схемата - нови и почти неопитни политици отъ една страна и обиграни въ-

жеиграчи от друга, съ връзки навсѣкжде, включително и въ организирания и подпомаганѣ отъ тѣхъ престѣпенѣ свѣтъ, можеше да сѣществува само комунистическо правителство. Всѣко друго би било обречено предварително на провалъ. И заслужава да отбележимъ, че **свѣлянето на последното комунистическо правителство е голѣма крачка въ съвременната ни история и още по-голѣмъ плюсъ за народа ни. Дано това да е повратна точка въ цѣлата ни нерадостна история.**

Колкото и да изглежда, че цѣлата ни сегашна трагедия идва отъ икономическото ни състояние, истината е доста по-многопластова. Всѣщностъ **ние петдесетъ години нѣмахме собствена българска държава.** Не е трудно да се досетимъ, че при това положение икономиката кжде съ чужда помощ, кжде съ конкретни рационални действия, кжде съ всеобщо запрещение на рѣжави, стѣпка по стѣпка ще влѣзе въ единъ минимумъ. Но въ свѣтовната история нѣма случай империя да е мислила за малка държава като за приятель - още по-малко за братъ, както ни надуваха главитѣ комунистическитѣ

апологети. Тукъ става дума за трайни интереси за проникване на югъ и **бившитѣ ни власетелини ще използватъ всички срѣдства - отъ новитѣ междудържавни отношения до създаването на етнически конфликти.** Тѣ иматъ огромна база точно въ България за това. И по-наблюдателнитѣ аналитици сигурно сѣ забелязали, че процесътъ вече е въ първа фаза. Ако българскитѣ държавници не изработятъ иѣлостна външнополитическа доктрина, следъ много малко време икономическата разруха ще бжде играчка въ сравнение съ това, което ни се готви. За всичко естествено ще спомогне и моралната разруха и почиващия си националенъ духъ.

Достатъчно се нагледахме на лапачи, зѣпачи, вѣжеиграчи, предатели, блюдолизци, разнокалибрени насилници и убийци, тънки смѣткаджии и строители на вчерашното „благоденствие“. Нѣма ли поне единъ пѣтъ **да покажемъ че измѣнената ни Родина е родила и хора, които мислятъ за нея и само за нея,** сиречъ свестни хора наречени държавници. Пѣкъ тогава и **Богъ ще пази България!**

*Гошо Спасовъ
представителъ на БНФ (Инк), САЩ
въ Бѣлг. Дем. Форумъ - България*

Партия на бждещето или партия на доизживяване е дилемата, стояща предъ Българския демократически форумъ днесъ.

Като наследникъ и предѣлжителъ на борбитѣ на Съюза на Българскитѣ Национални Легиони за национално единение и възраждане въ рамкитѣ на нова демократична социално справедлива България, Българскиятъ Демократически Форумъ се утвърди следъ 10 ноември 1989 г. като партия, поставяща си за задача премахване на последицитѣ отъ полуѣковното комунистическо робство. **Това той счита за постижимо чрезъ възстановяване на непреходнитѣ конституционни правни норми, регламентирани отъ ОСНОВНИЯ ЗАКОНЪ на Третото Българско Царство,** погазени отъ комуниститѣ следъ окупацията ни отъ съветскитѣ войски на 9 септември 1944 г. Приемайки борбата на БДФ като справедлива и своя въ него постѣпиха като членове смѣли жени и мъже, преминали презъ преизподнята на комунистическитѣ зандани и лагери, тѣхнитѣ дѣщери, синове и внуци, както и наследницитѣ на тѣзи, които оставиха безкрѣстни гробове следъ себе си.

По кой пѣтъ?

Отъ трибуната на форума тѣ победоха безкомпромисна борба съ неокомунистическата идеология въ всичкитѣ нейни форми, разобличавайки я като антинародна, антисоциална и антинационална, а остатѣцитѣ отъ носителитѣ ѣ като хора безотечественици, терористи извѣнъ властта и тоталитарни диктатори следъ овладяването ѣ.

Вътрешнопартийниятъ превратъ, извършенъ въ редоветѣ на БКП на 10 ноември 1989 г. БДФ квалифицира като далечъ преди това подготвенъ сценарий. Той бѣше предназначенъ да създаде предпоставки, абдикирайки отъ политическата властъ комунистическата номенклатура по партийна линия и по линията на силовитѣ структури, да се окопае на входа и изхода на водещитѣ икономически субекти и отъ тамъ безпрепятствено да дограби и изнесе богатствата на нацията, което не е могла презъ полуѣковното си властвуване да направи. Трѣбва съ съжаление да признаемъ, че сценариятъ успѣ и ни показва **вѣрния пѣтъ на борбата съ злото, наречено комунизъмъ - пѣтъ на консолидация, пѣтъ на единодействие.**

Съзнавайки голѣмата отговорност предъ своитѣ съидейници, съмишленици и симпатизанти за предимствата отъ обединение на всички антикомунистически сили БДФ направи постъпки и бѣше приетъ за членъ на коалицията Съюзъ на Демократичнитѣ Сили. Тамъ той показва политическа зрѣлостъ и забележителна последователностъ на честно партньорство въ моменти на възходъ и кризи, съпътствуващи краткия, но наситенъ съ бури политически животъ на коалицията СДС.

Преди последнитѣ предсрочни парламентарни избори, проведени на 19 априлѣ т.г., на своя национална конференция Съюзътъ на Демократичнитѣ Сили се преобразува отъ коалиция въ единна политическа формация, носеща същото име. Учредители на тази нова политическа формация (СДС) станаха онѣзи бивши членове на коалицията, които прекратиха самостоятелното си съществуване и приеха програмата и устава ѝ. Тѣзи отъ бившитѣ членове на коалицията СДС, които не се съгласиха да прекратятъ самостоятелното си съществуване се конструираха като партньори на партията СДС съ така нареченото двойно членство, което новитѣ програмни документи на партията СДС разрешаватъ. Една отъ тѣзи (съпридружни) партии на СДС е и Българскиятъ Демократически Форумъ. **Запазвайки самостоятелното си съществуване, предъ него стои отговорната задача да съхрани, укрепи и разшири съществуващитѣ си структури безъ съ това да създаде предпоставки за възможно противопоставяне на**

клубоветѣ - основната градивна единица въ структурата на партията СДС.

Въ тази връзка, предъ ръководството на БДФ съ цѣлата сериозностъ се поставя въпросътъ за актуализиране на задачата за изготвяне на оперативна програма за широкомащабни действия, които организационно да обхващатъ цѣлата страна. Тамъ, където има изградени регионални структури, тѣ трѣбва да бждатъ мотивирани къмъ укрепване и разширяване на влиянието имъ. Тамъ, където такива не сж изградени, организационниятъ отгѣлъ на партията трѣбва незабавно да влѣзе въ връзка съ наши симпатизанти и съмишленици по мѣста, съ помощта на които да бждатъ изградени. Ако това не се направи своевременно, не утре, а още днесъ, прекъсване на връзката центъръ-регионъ може да се окаже решаваща за поемане отъ партията пълня на доизживяване. Такава алтернатива въ никакъвъ случай не трѣбва да се допуска. Сега е време за мобилизиране на цѣлия организационенъ потенциалъ, натрупалъ опитъ въ годинитѣ на нелекитѣ ни борби за оцѣляване и утвърждаване на идеитѣ ни. Предъ насъ стои огормата задача да осъществимъ онова, за което съидейничитѣ ни оставиха безкрѣстни гробове. И въпрѣки всичко, ако се поддадемъ на слабостта, безразличието къмъ проблемитѣ, предъ които ни поставя политическиятъ моментъ, до тукъ ще завърши нашиятъ пътъ на партия.

Срѣденъ изборъ нѣма!

Или партия на бждещето, или партия, доброволно приела доизживяванетоъ си.

Краино Време е да се погури смѣтка!

Бившиятъ комунистически министъръ-председателъ Лукановъ бѣ убитъ предъ дома му миналата година. Комунистическото правителство на Вигеновъ каза, че убиецътъ е „неизвестенъ“ и той не бѣ откритъ?!?

Наследничитѣ на Лукановъ, който е единъ отъ съучастничитѣ за потъпкване на човѣшкитѣ права на милиони хора въ България презъ време на комунистическия режимъ следъ 9.9.1944 г., отидоха въ Страсбургъ, Международния съдъ, и осъдиха България да имъ плати милиони левове, за гдето Лукановъ билъ задържанъ два месеца подъ арестъ, обвиненъ за пражосване на два милиарда лева държавни срѣдства за подпомагане комунистически партии въ Африкански страни.

Станалото показва, че е дошло време **да се погури смѣтка отъ другаритѣ и имъ се наложи да платятъ обезщетение** на стотици хиляди, които тѣ пратиха въ концлагери и затвори и всички други, които пострадаха отъ тѣхния режимъ.

Наследничитѣ на пострадалитѣ отъ комунистическия режимъ не отидоха да сждятъ държавата, защото сж родолюбци и българи. Тѣ трѣбва обаче сега, да отидатъ въ Страсбургъ и сждятъ комунистическиятъ управници да имъ платятъ - **не България - а комунистическиятъ управници отъ миналото, да платятъ обезщетение, като имъ се прогадатъ вилитѣ и разкошнитѣ апартаменти и имъ се иззематъ натрупанитѣ богатства.**

Ние подканваме Организациятѣ на репресиранитѣ незабавно да предприематъ тази акция.

Димитър Х. Поповъ
 Председател
 на Съюза за Търновска конституция

118 години Търновска конституция

Преди 118 години депутатите от Първото Учредително Събрание на България се събраха във старопрестолния Търновград, за да положат началото на Княжество България и да приемат основния му закон. Дошли бяха представители от всички краища на българската земя - от Тулча и Охрид, от Ниш и Одрин, от Плевен и Стара Загора, както и от големата българска общност във Цариград. Във двата дни на всеобща национална покруса от Берлинския диктат, осуетил за времето си обединението на етнически българското отечество, **Учредителното събрание във Търновград по своя състав и представителство бѣше първия всебългарски протест срещу великите сили, ангажирани по толкова недостойно начинъ срещу националните възжеления на древния български народъ.**

Отъ дистанцията на тези 118 години можемъ увѣрено да твърдимъ, че **Търновската конституция има непреходна стойностъ именно, защото е дѣло на представителите на цялото българско отечество и по своя характеръ за насъ тя има значението на Декларацията на независимостта на САЩ.** Въ напрегнатите и интересни дебати по нейното приемане има няколко знаменателни момента. Единъ отъ тяхъ е подготвената на наименованието Органически уставъ, съдържащо се въ руския проектъ за конституция. Така се наричалъ основния документъ за устройството на Източна Румелия и подобно наименование гразнело националното чувство на българските учредители. „Конституция“ означава основен законъ на истинска суверенна държава, каквато били решени да създадатъ Първостроителите на съвременна България. Това „преименуване“ е първото успешно преодоляване на чл. 4 на Берлинския договоръ, който третира изработването на Органически уставъ.

Другъ важенъ моментъ е първия проектъ на руската администрация за конституция на България. Въ огромна степенъ той отговаря на националните стремежи на българите и на демократичната структура и мисловностъ на народа ни. Незаличими следи въ този проектъ и въ най-новата ни история оставатъ такива личности като князь Дондуковъ Корсаковъ - императорски представител въ България, Лукиановъ - управителя на сѣдебния отдалъ при окупационното управле-

ние, както и самия императоръ Александъръ II - единъ отъ големите реформатори на Русия. За съжаление този първи проектъ е сериозно и неблагоприятно измѣненъ отъ една комисия отъ руски юристи. Точно отъ този моментъ започва безсмъртното дѣло на нашите народни представители, между които Петко Славейковъ, Драганъ Цанковъ, Петко Каравеловъ, Митрополитъ Климентъ Търновски (Василъ Друмевъ), Тодоръ Икономовъ, Марко Балабановъ, г-ръ Константинъ Стоиловъ, г-ръ Молловъ, г-ръ Вълковичъ, г-ръ Помяновъ и др. Макар и раздѣлени по политически възгледи те искрено сѣ загрижени **българскиятъ народъ да получи Конституция, която трайно да отговаря на националните му интереси, на интересите на всички отдалени български граждани, защитавайки неговите права, свободи и собственостъ.**

И така текстъ по текстъ Търновската конституция възприема основните либерални идеи и възгледи на тогавашното и на днешното българско общество.

По единъ изключителенъ начинъ Търновската конституция прокламира неприкосновеността на частната собственостъ и инициатива, на основните граждански права и свободи, на свободата на въпроизводенията. Тя създава гаранциите за свободното развитие на българите и на малцинствата въ границите на отечеството. **Тя прокламира единъ великъ принципъ, че всички робъ, всички подгиснатъ, стъпилъ на българска земя, става свободенъ човекъ.** Именно поради своята непреходна съзвучностъ съ националните интереси Търновската конституция е била обектътъ и прицелъ на посегателства и погроми - отъ нейното първо суспендиране презъ 1881 г. до комунистическия превратъ на 9 септември 1944 г.

До голѣма степенъ събитията следъ 10 ноември 1989 г. у насъ даватъ отговоръ на въпроса **защо така наречената политическа класа на България не поиска и не можа да възстанови Търновската конституция.** Това обаче не премахва актуалността на проблема.

Уважението къмъ законите и къмъ законността е основенъ принципъ на поведение за всяка демокрация. Този, който по насилственъ начинъ или съ външна помощъ промени държавното устройство на една

страна самъ се поставя извън законитѣ и морала на своя народъ и на демократичната общностъ. Днесъ много отъ създателитѣ на сегашната българска конституция изразяватъ намѣрение за нейната промѣна, както и за промѣна на формата на държавно управление - отъ парламентарна на президентска република. Само този фактъ е достатъченъ, за да потвърди, че последниятъ основенъ законъ на страната бѣше създаденъ, защото политическиятъ сили, между които доминираше комунистическата партия, не пожелаха да възвѣрнатъ страната ни къмъ законния ѝ статусъ на съществуване като Българско царство. Това би означавало (поне за манталитета на комунистическата върхушка) да се признае издевателството срещу суверенитета и демократичнитѣ устои на българската държава отпреди половинъ вѣкъ. За съжаление по този въпросъ „дипломатично“ предпочи-

та да мълчи дори частъ отъ сегашната демократична българска общественостъ. А когато такъвъ основенъ моментъ за народността ни устроителство и съществуване се превръща въ елементъ на съобразяване съ по-второстепенни политически фактори, това означава, че цѣли периоди отъ историята на нашия народъ все още се приематъ като конюнктура. Точно такива „истини“ въ продължение на половинъ вѣкъ ни втѣляваха комуниститѣ.

Предъ всички патриоти на България, предъ българската младежъ и интелектуалния елитъ на нацията стои вече съ пълна сила задачата за възстановяване на Търновската конституция и на Третото българско царство. Това е и най-прекиятъ пътъ къмъ национална консолидация и всеобщо духовно и материално възраждане на българитѣ.

Гергинъ Трънкарвъ

Събрахме куражъ и разумъ, обединихме се и гласувахме срещу управляващата БСП, виновна за българската материална и духовна разруха. **Единни и сплотени, на 19 априлъ се докоснахме до пролѣтната на новото българско възраждане**, което ще прогони отъ нашата земя политическата зима на комунизма. Секва опияняващата музика на комунистическия сирени, които разиграваха на българската сцена кървави спектакли отъ материални и духовни опустошения.

На 19 априлъ българскитѣ избиратели отхвърлиха илюзиитѣ на Жан-Вигеновци, че комуниститѣ сѣ социална партия и могатъ да се грижатъ за съдбата на народа и държавата.

Нека не се заблуждаваме. **На изборитѣ само откъснахме опашката на столѣтния гущеръ** и наивно е да мислимъ, че комунизмитѣ е погребанъ. Сега той е само поваленъ, ближе ранитѣ си и се готви за реваншъ. Макаръ че БСП е разгромена на изборитѣ и изпратена на политическото бунцище, тя не признава своя погромъ и престъпленията си, които я окепазиха и доведоха до поражение. БСП безсрамно отрича своята вина за българската разруха. И вѣрна на своята партийна йезуитщина, продължава да прехвърля своята вина за сиромашията на България върху демократичнитѣ сили.

Прочетохме въ в. „Дума“, бр. 90 отъ т.г.:

„Истинскитѣ виновници за стопанската

„Въ политиката поправителенъ изпитъ нѣма“

разруха отново иматъ претенции да управляватъ България. Смѣтатъ, че е забравенъ погромътъ, който извършиха надъ цвѣтущото селско стопанство. До 1990 г. произвеждахме 100 милиона тона зърнени храни, имахме 10 милиона овце, 4 милиона свине. По производство на зеленчуци, ябълки, тютюнъ, електроника и машиностроене бѣхме на челно мѣсто въ свѣта.“

На тази клевета и словоблудство само една реплика - а кой ни отне „челното мѣсто въ свѣта“? Дворцовиятъ превратъ на 10. XI. 1989 г. бѣ гѣло на БКП, за да се спаси отъ провала, въ който попадна. Писачитѣ на „Дума“ забравятъ, че плодотетѣ на тѣхното „цвѣтущо стопанство“ се събираха ангария - съ безплатенъ бригадирски трудъ на войници, чиновници, ученици и деца, отъ студенти и пенсионери. „Дума“ дума не продумва за тази експлоатация на детския трудъ и за наказание на престъпникитѣ, които ни лишиха отъ нашето „цвѣтущо минало“.

Сквернословията на в. „Дума“ потвърждаватъ, че най-нечиститѣ рѣце сѣ измититѣ рѣце на Пилатъ Понтийски. Пилатовцитѣ отъ „Дума“ прехвърлятъ болката отъ болната глава върху здравата. Познатъ похватъ на столѣтната партия. **Въ своята черна броеница отъ атенанти, заговори, погроми, преврати и военни бунци, комуниститѣ винаги сѣ прехвърляли болката отъ своитѣ неуспѣхи върху своитѣ**

противници. Силата на празникът гуми на „Дума“ е в тяхната способност да кълтят и да събуждат присмъх, съжаление и отрицание.

Споглеждаме призива на „Дума“ - „*стига милостливости, стига картинни изпълнения, стига сълзи и сопони за социално слабите*“. Но, господо социално-демократи, вашето време изтече. Нямате

право за съвети, изказвания, нито за реплика. Мирвайте си! Ближете си раните, за да забехнат и оздравят. Спрете да роните горчиви сълзи за народа, който докарахте до просешка тояга. В политиката нямате сантименти и скрупули. Нямате и поправителен изпит, а само изпълнение на заетата гражданска позиция. Сега нямате думата.

Осьта Москва-Пекин се отлага

На 23 април т.г. гържавният глава на Русия Борис Елцин прекъсна своята почивка в Сочи, за да прегледа тържествено в Кремъл председателът на Китайската Народна Република Цзян Цзямин. Масштивният гост бързо придружен от многобройна делегация от политици, военни експерти и икономисти. Елцин извика в Кремъл и президентът на Казахстан Нарсултан Назарбаев, на Киргизия - Аскар Акаев и на Таджикистан - Емомали Рахманов. Президентската петорка прие и подписа предварително изработеното споразумение за взаимно съкращаване на въоръжените сили в района на 7000-километровата граница с Китай и коригиране на сжщата, като се отстъпят на Китай близо 1500 хектара площ.

Президентът Борис Елцин посети Китай миналата година и подготви споразумението с китайските ръководители. Прупълно единодушие бършено да се премахнат идеологическите различия между двете страни и да се разшири търговията между тях.

От 4-5 години Китай усилено се превъоръжава с най-модерно оръжие. След 1991 г. КНР закупи от Русия оръжие и бойни припаси на стойност 4,7 милиарда долара. През 1996 г. двете страни се споразумяха Китай да закупи от Русия най-новите руски миненосци, както и да се модернизират остарелите китайски кораби от този тип. Пекин проявява особен интерес към зенитните ракети „Торм 1“, които поразяват крилати ракети и управляващи авиобомби. Пекин получи от Русия 48 руски „Су-27“, а така и лиценз за тяхното производство, но без право на реекспорт.

Русия и Китай се договориха да увеличат обмена на своята търговия до 20 милиарда долара. Днес тя е едва 7% от външната им търговия.

Съ подписване на декларацията на 24 април се оповестява приетото съгласие за ново стратегическо партньорство между тях. Двете страни тържествено заявиха, че това приятелско съг-

лашение не е насочено срещу трета страна и специално срещу САЩ, а има за задача изграждането на многополюсен мирен свят. И полагане на основите на нов международен ред. В този нов свят мостовите с САЩ не се минират, но се противопоставят на американската хегемония, която диктува сегашния световен ред.

Посещението на Цзян Цзямин в Москва поляризира политиките и събуди страсти на военни и политолози. Нкои от тях откриха новата ось между Москва и Пекин. Голма част от опозиционните водачи смятат, че Кремъл се стреми да въвлекат Русия в антизападен алианс с КНР, като отговор на разширяването на НАТО с привличане на бившите сателитни гържави на СССР.

Друга група политици намират, че Елцин води политика, която заплашва руските интереси в Далечния Изток. Те твърдят, че демаркацията на руско-китайската граница с отстъпването на площ от близо 1500 хектара е скъпо заплатено сътрудничество. Въпросът е геополитически. На Китай се дава по рѣка Туманная свободен излаз на Японско море, където китайците ще изградят пристанище с товарооборот 100 млн. тона годишно. Този път ще отклони товарите от и за Монголия, Южна Корея и Япония и ще отрази отрицателно на икономиката на Приморието и трансибирската магистрала.

Нкои външнополитически коментатори виждат изграждане основите на нова политическа ось между Москва и Пекин. За сегатя се отлага. Едва ли двете велики страни ще загубят своя разум, за да се опълчат срещу САЩ. Най-малкото днес, когато тяхната стратегия е насочена към модернизация и се нуждаят от голма финансова помощ.

Двадесет и първият път ще посрѣтнем сь глобалитета на НАТО, който ще респектира и вразумява безумните политици, гързнали да се изправят срещу Западния свят.

БОРБА

Василенъ Васевски

Една отъ най-старателно укриванитъ тайни въ Република Македония - кървавата Коледа отъ 1945-та напоследъкъ започва да се разкрива. Става дума за може би най-престъпния актъ на сърбокомуниститъ край Вардаръ, белѣзалъ началото на насилствената македонизация-колективнитъ езекуции на българи по улицитъ на Скопие, Прилепъ, Шипъ, Велесъ и Куманово. Безъ сѣдъ и присѣда, по бандитски, новата властъ пристѣпва къмъ ликвидирание на хората съ изявено самосъзнание, поддържачи българската кауза въ Македония. Черната дата е 7 януари 1945, но убийствата вървятъ още презъ декември предната година и продължаватъ въ следващитъ месеци.

Така край Скопие, въ мѣстността „Калето“, съ шмайзери и картечници сж избити надъ 100 души разбунтували се мобилизирани офицери и войници, отказали да се биятъ за сърбитъ на Сремския фронтъ. Войнишки бунтъ избухва и въ Шипъ. Изпрашената частъ да потуши вълненията спира въ Велесъ, кждето вече сж заловени най-виднитъ българи. **Между тѣхъ е г-ръ Богданъ Попгьорчевъ, оглавявалъ младежката организация на ВМРО още отъ времето на кралъ Александъръ. Предупреденъ да се спаси, отказва съ думитъ: „Единствената ми разлика отъ партизанитъ е, че твърдя - ние сме българи“.** Като го арестуватъ въ качеството си на лѣкаръ превързвалъ ранени партизани. Напраздно населението събира подписи за освобождаването му. Въ полунощъ извънъ града заедно съ **Лазаръ Крепиевъ, Асенъ Варналиевъ, Петъръ Дръндаровъ и още 60 души, г-ръ Попгьорчевъ е ликвидирани по звѣрски начинъ.** При направената ексхумация презъ 1996 (открити сж останкитъ на 53 отъ убититъ) се установява, че главитъ на жертвитъ сж били размазвани - липсватъ гилзи отъ изстрели. Гаврата не свършва дотукъ - на 18 януари 1945 г. съ задна дата воененъ сѣдъ произнася смъртни присѣди безъ право на обжалване.

Кървавата Коледа отъ 1945-та въ Македония

Понастоящемъ тленнитъ останки на мъченицитъ сж препогребани до църквата „Св. Спасъ“ въ Велесъ.

Вартоломеевитъ нощи въ Македония се вихрятъ прѣко волята на тогавашния ѝ председателъ Методи Андоновъ-Ченто, лично по заповѣдъ на Тито и помагачътъ му Свѣтозаръ Вукмановичъ-Темпо. Така по улицитъ на Прилепъ сж избити 40 души, а въ Куманово - 48, между които г-ръ Йосифъ Андоновъ и стариятъ войвода Кръстю Лазаровъ. Пакъ съ задна дата воененъ сѣдъ осѣжда жертвитъ на 14 януари 1945 г. Нѣма градъ въ Вардарска Македония, кждето сж щата трагедия да не се е повторила въ единъ или другъ размѣръ. Около 300-400 души сж първитъ засегнати отъ програмата за поголовно прочистване на новата държава отъ българитъ. Общо 140 000 души сж разстреляни въ бивша Югославия веднага следъ Втората свѣтовна война, твърди официалниятъ биографъ на Тито, историкътъ Владимиръ Дедюеръ. Като процентъ на глава отъ населението най-много сж българитъ. Наредъ съ езекуциитъ сж арестувани хиляди други патриоти, сждени после по монтирани процеси, на които по кжсата процедура се издаватъ смъртни присѣди. Огромна маса пѣкъ поема по пѣтищата на страданията въ комунистически лагеры Идризово и Голи Отокъ. **Особено въ тази античовѣшка и антибългарска история се отличава главниятъ тогавашенъ прокуроръ на Македония Лазаръ Мойсовъ, награденъ по-късно отъ господаритъ си съ службата „представителъ на Югославия въ ООН“.**

Точното число на жертвитъ на сърбокомунистическия тероръ въ изстрадалата земя край Вардаръ все още не е известно, както и размѣра на моралнитъ и духовни поражения върху цѣлото македонско общество. Но убийцитъ трѣбва да знаятъ, че възмездието рано или късно ще ги стигне и демокрацията въ последната тоталитарна държава въ Европа ще настѣпи.

Димитър Ц. Бутански

И Тя различна е като всичко друго: рѣзка, гѣста; суха, мазна; миеща се, безобразна... Прѣстъ основа ѝ е стара и вода налива се по мѣра. После бѣрка се до хомогенност и споява тя гувара, т. е. - за градежъ използва се, горката...

... При насъ?! - Отъ що я правятъ политици, съ бѣснитѣ си зли езици?

- Отъ алчностъ, злостъ и безнародностъ. Отъ сивота и гнусна долностъ. Безродие, безвѣрие и смрадь въ утробата сж кѣлна имъ проклетъ до гроба. Полети съ мерзостъ отъ гѣлата, мѣ калъ воняща сж за обществата!...

И днесъ (въ това размирно време!) превели грѣбъ подъ непосилно бреме - теглимъ, биемъ се и мремъ, безъ дори да разберемъ, че всичко е: лѣжа, инатъ, поквара; стресъ, ламтежъ, получба стара...

- Напредъ! - извика нѣкой.

Нечий интересъ е застрашенъ и: гадатели, служители, лакеи - юрватъ се единъ презъ другъ да му угаждатъ. Сипятъ хули, злъчъ и ругатни къмъ оня - опонента, а къмъ мѣхни: блѣнъ, копнежъ, надежда - скѣпата имъ властъ ги съ жестъ отвежда.

- Ех, ти - стара и прастара мъдростъ: „Докле е младостъ, ахъ, докле е младостъ!...

И, защо и другитѣ да не живѣятъ? Защо да пѣшкатъ и погиватъ? - Нима по-умни сж властниците отъ мѣдрецитѣ и политикитѣ отъ светцитѣ!? Нима нашитѣ набедени историко-философи сж по-далновидни отъ народната паметъ? И кой ги е оторизиралъ да боравятъ така самонагѣлно и безконтролно съ националитѣ ни светини: генъ, духъ, моралъ и съвестъ? Кой разуменъ и отговоренъ българинъ ще отмине - „Ни чулъ, ни видѣлъ!“ - „сентенци“, като: „Национализмътъ е последното прикритие за мръсницитѣ“ и „Витиятъ въ Черната гжа-

Калъ

(По поводъ изказването на проф. Пантевъ, че национализмътъ е последното прикритие за мръсницитѣ)

мия Петко Каравеловъ, следъ въпросъ къмъ него дали е вѣрно това, отговаря - „Такива нѣща не ставатъ въ България!“

- „Ашколсунъ“, Коминтерновите професоре Пантевъ! Като че ли, фамилието ви име е събрало характернитѣ белези и качества на понятието „панта...“ И, за да стане нарицателно, хората сж го подобрили госущъ, както сте се проявявали. Сега, сжщо не направихте изключение.

- Не ви ли заболѣ за мигъ поне за нѣкой и другъ предтеча на българската свобода, оросилъ съ кръвта си тревитѣ на Балкана или изгнилъ въ копторитѣ на Анагола - та, макаръ и „мръсенъ“ (споредъ васъ) националистъ?! - Напримѣръ, за: Левски, Ботевъ и Раковски; Хаджи Димитъръ, Караджата; Кочо - простиятъ чизмаръ, Пѣтлешковъ - факелътъ на свободата; Каблешковъ - превитъ отъ охтика надве, що цѣлата вина саминъ пое; Бенковски - гордиятъ орелъ, политналь въ бждещето на страната; Стефанъ Стамболовъ - балканскитѣ курбанъ на Саманата!?

-Е-е, Пантевъ, Пантевъ! - душица гребна, непотрѣбна... - Такива, като тебъ и въздуха мърсятъ.

И, после: да траемъ си, мълчимъ и гласъ ни да не остане!? - Така ли, мерзко псе - храна за крокодили!? - Ти по-престѣпенъ си отъ Юда, съ цѣлувка що Христосъ предаде, защото ти мерзишъ душата - душата на народа!

Не сме ний роби, ни страдали! Не сме ни юди, ни арапи! - Свободни сме и възкресени - за святъ животъ!, и - благословени!...

- **Ний българите сме**, Пантевъ и сие, и **вѣчно ще е нашто битие, както вѣчни сж и: Разумътъ, България и Свободата!**

Не хвърляй калъ по нашта свестъ и нация, и име! - **Не ще България погине!!!**

20.01.1997 г., гр. Койнаре

Икономъ Бориславъ Кръстевъ Фършоговъ

(Единъ голѣмъ роголюбецъ и мъченикъ
на тоталитарния режимъ)

Предава:

Икономъ Николай Цв. Василевъ

Рогенъ е въ с. Гъмзово, Видинско. Синъ е на свещеникъ съ многолюдна челядь. Завършилъ е Софийската Духовна Семинария и Богословския Факултетъ, следъ което презъ 1940 г. приема свещенически санъ. Презъ 1952 г. съ присъда № 412 по НОХД № 511 на Видинския окръженъ съдъ, съ прокурора-убиецъ Руси Русиновъ, е осъденъ на смъртъ. Цѣли 3 месеца е влачилъ тежката верига на крака. Следъ като смъртната му присъда е отменена, остава да изтърпи наказание отъ 20 години лишаване отъ свобода. Цѣли 9 години и 9 месеца е лежалъ въ затворитѣ на гр. Враца, Шуменъ, о. Бѣлене, Плѣвень и камената карьера при с. Самоводене, В. Търновско. Следъ излизането отъ затвора на 7.II.1973 г. ослѣпява. Умира на 2.IV.1996 г. безъ да може да вижда и се нарадва на дългоочакваната свобода и демокрация. За своитѣ страдания и животъ, прекарани въ ДС и затворитѣ, говори следното.

- На 7 августъ 1951 г. бѣхъ арестуванъ и отведенъ въ ДС-Видинъ, предверието на българския „архипелагъ“. **Инквизициитѣ продължиха 225 дни, въ гладъ, безсъние и бой и завършиха на 25 мартъ 1952 г. съ инсцениранъ сѣдебенъ фарсъ, като бѣхъ осъденъ на смъртъ.** Следъ сѣда, върнаха ме въ Враца и тукъ предъ портала на затвора, предъ очитѣ ми затрептя надписа отъ предверието на Дантевия „Адъ“. **„Оставете всѣка надежда вие, които влизате тукъ.“** Вътре въ затвора ми заковаха тежка верига и ме хвърлиха въ единична килия. Деветдесетъ генонощия, всѣка вечеръ, когато всичко утихваше, кошмарътъ и ужасътъ, сравненъ съ ада предъ смъртта ме обхващаха. Чувствувахъ се самъ въ свѣта. Надъ менъ бгѣше единствено Богъ. Предъ краката ми се разтваряше дълбока пропасть и азъ бавно потъвахъ, а на дъно-

то смъртта протѣгаше костеливата сурѣжа, за да ме грабне. Когато затворническиятъ часовникъ, през нощта, уграше 1 часа, азъ се стрѣскахъ отъ това видение и лѣгахъ. Сутринта пролѣтното слънце изпращаше, презъ решеткитѣ на малкия прозорецъ, топлитѣ си благотворни лъчи съ поздравъ“ и днесъ ще живѣеш“!

Благодарение на Пловдивския митрополитъ Кирилъ, присъдата ми, която бѣ потвърдена отъ Върховния съдъ, бѣ отменена отъ Президиума на Народното събрание и замѣнена съ 20 г. затворъ. Последва свиждане съ неописуема радостъ съ баща ми и съпругата. Отъ храната, която ми бѣха донесли, почти не вкусихъ. Отгѣлихъ за гругитѣ една хубава кълка, ябълки и сладки и на излизане оставихъ въ умивалнята. Обаче ме хванаха и върнаха въ килията, където ме чакаше **глухница, начело съ началника на затвора Георги Николовъ.** Конфискуваха ми всичката храна. Издадена ми бѣше заповѣдъ за наказание, за два пѣти карциране отъ по 14 дни, само на хлѣбъ и вода. Въ карцера надзирателитѣ бѣше изсипалъ кофа съ вода. Измокренъ отъ безсъние, през нощта съмъ падналъ и се събудихъ съ силни болки въ лѣвия бѣбрекъ. Следъ излизане отъ карцера, грехитѣ ми мирушеха на мухалъ.

Презъ м. декември 1952 г. бѣхъ премѣтенъ въ малкото звено на „Архипелага“ въ Шуменъ. Тукъ затворническия режимъ бѣше по-лекъ. **Презъ м. октомври с.г. бѣхъ закаранъ въ истинския островъ на „архипелага“, II обектъ на о. Бѣлене.** Предъ портала на обекта, въ дѣсно на стената на административната сграда, бѣше написанъ лозунгъ, съ едри букви: „Врагъ, който не се предаде, ще бѣде унищоженъ“.

Отъ ранна пролѣтъ до късна есенъ, ние

копаехме и пренасяхме пръст на гизата край Дунавъ. За да облекчимъ тежестта на товара, прабехме си хамути и се впрѣгахме въ тѣхъ като добитѣкъ. Зимно време пренасяхме на далечни разстояния тухли и гървени трупи. Лѣте ни нападаха милиони комари, които смучеха кръвта ни, а вечерь ни тормозѣха гървеницимѣ. За да се спасимъ отъ тѣхъ, си шиехме чували.

Презъ м. октомври 1956 г. следъ Унгарскиятъ събития, бѣхъ прехвърленъ въ Плъвенския затворъ. И тукъ режимътъ бѣше тежъкъ. Спѣхме въ общи килии, на по 50-60 см. разстояние. Презъ есента на 1958 г. една група затворници, бѣхме изпратени на работа въ камената кариера при с. Самоводене, В. Търновско. Тукъ въ студъ и пекъ, зиме и лѣте, чукахме камъни.

Единъ прекрасенъ слънчевъ день, когато слънцето, на две копрали се спускаше къмъ баира, настѣпни краятъ на мѣкитѣ ни. Дворътъ предъ помещението ни бѣше пустъ, тъй като колегитѣ затворници, се бѣха събрали предъ административната сграда. Нѣкой четѣше нѣщо. Попитахъ какво става. Отговориха ми, че има амнистия. Зачетоха списъка на помилванитѣ. Чухъ и моето име. Останахъ като вцепененъ, защото не вѣрвахъ, че това е действителностъ. Прибрахъ частъ отъ багажа си и следъ съответната провѣрка, се отправихъ къмъ гарата. Съ два скока се намѣрихъ въ вагона и се устремихъ къмъ жадувания ро-

день край. На 20 май 1961 г. заставахъ предъ вратата на своя домъ. Вътѣхъ презъ две стѣпалата и се озовахъ предъ вратата. Презъ прозореца отъ спалнята чувамъ: „Майко, иде единъ човѣкъ“. Бутнахъ вратата и предъ менъ заставаха две момичета - едното на 19 г., а другото на 11. Азъ ги поздравихъ, а по-голтмата ме попита: „Какво обичате и кого търсите?“ Отговорихъ: „Търся васъ!“ Малкото по интуиция разбра кой съмъ и съ радостенъ викъ се хвърли на врата ми. Прегърнахъ и гветѣ и влѣзохъ въ стаята, отъ където се разнесоха сърцераздирателни писъци на радостъ, че ме виждатъ отново живъ и здравъ. Това сж горчивитѣ плодове изъ гранита на „социалистическия рай“.

Кой обаче ще ми върне младостта? Кой ще ми върне здравето (счупено ребро и болни бѣбреци)? Каква свършена електронна машина може да регистрира болката, кошмара и ужаса предъ лицето на смъртта???

Отново бѣхъ възстановенъ на работа. Но отъ тежкия каторженъ трудъ зрението ми постепенно отслабна, докато на 7 февруари 1973 г. тъмна завеса се спусна предъ очитѣ ми и ето отъ 20 години съмъ слѣпъ. Ако „живиятъ трупъ“ на Толстой виждаше и ходѣше предъ сжда и свидетелстваше за себе си, то азъ се чувствавамъ полуживъ. Страдамъ и безъ придружителъ не мога да мръдна и една крачка напредъ.

Това е фрагментъ изъ житието на многострадалния отецъ Бориславъ.

Необходимо е изследване на българскитѣ Военни гробища въ Вардарска Македония

обидно за всеъко българско сърдце.

Днесъ, оттатѣкъ Осогово, отъ десеткитѣ, стотици военни гробници, паметници, чешми, отгълни гробове съ голѣмъ трудъ човѣкъ може да намѣри едва половинъ дузина и то поругани и занемарени. Пословична е официално насажданата омраза и незачитане на българското въ земята, отъ която тръгна

Таня Васевска

Територията на днешна република Македония е осѣяна съ гробове на български войници, оставили коститѣ си въ тази изконно наша земя по време на войнитѣ, водени отъ отечеството за национално обединение. **Какво е отношението обаче на сръбокомунистическата властъ къмъ покоя и паметта на загиналитѣ? Вандалско, жестоко и**

Възраждането ни. Една политика тровила от-
ношенията ни четиридесет и повече години,
и за жалост, продължаваща и днесъ.

Презъ 1941-42 Македония е обходена отъ
военно-историческа наша експедиция, която
отбелѣзва въ проучванията си 42 общи воен-
ни гробища, братски могили и костници, 10 во-
енни паметника и плочи, 3 чешми, 10 отгѣлни
военни гробове и 12 паметници и плочи на дей-
ци отъ националноосвободителното движе-
ние. Това сж само частъ отъ открититѣ зна-
ци на българската военна паметъ въ Вардарс-
ка Македония, но тѣ сж реставрирани и под-
държани за четиригодишния периодъ на наци-
оналното ни обединение.

**Новата властъ следъ 1944-та разора-
ва съ багери гробището при с. Фурка,
Дойранско, изравнява съ земята това
при с. Преторъ, Преспанско, чуци кръс-
тове и паметни плочи, за да заличи
всѣкаквъ исторически и човѣшки спо-
менъ.** Гробищата въ Прилепъ (смѣсена бъл-

гаро-германска) напимѣръ следъ поголовното
ѣ потрошване (паметнитѣ плочи сж раздава-
ни на мѣстното население за строителенъ ма-
териалъ) е обърната на квартално бунцие. И
всичко това е вършено безъ страхъ, съ яростъ
и незачитане дори на християнския и чисто
човѣшки законъ. Защото мъртвитѣ иматъ
право на покой и почитъ, както е прието
навсѣкжде по свѣта.

Какво е днешното състояние на пробле-
ма? Следъ десетилѣтия на незаинтересова-
ностъ отъ официална българска страна (на-
шитѣ управници сж съучастници въ позорно-
то гѣло) сега е времето проблемътъ да се пос-
тави въ неговата острота и най-сетне да
намѣри разрешение. Срѣдства ще се намѣ-
рятъ сигурно, необходими сж стѣпки отъ офи-
циалнитѣ ни институции. Така най-после
паметъта на 50 000 българи, останали за-
винаги въ Македония, ще намѣри покой,
а ние ще бъдемъ достойни да се смѣтаме
за тѣхни потомци.

Единъ поменъ - Генералъ Призенъ и българската военна честъ

Антонъ Рачевъ

На 19 юлий 1941 година германскиятъ ге-
нералъ Призенъ, като комендантъ на Парижъ,
придружава Главнокомандващия българскиятъ
войски презъ първата свѣтовна война - **гене-
ралъ Никола Жековъ** до градъ Ньоиъ, гдето
1919 година бива подписанъ срамния и унищо-
жителенъ за Царство България „миренъ дого-
воръ“. Предварително генералъ Призенъ се раз-
порежда да се извърши церемония за ознамену-
ване посещението на българския генералъ и пре-
ди всичко за символичното възстановяване на
българската военна честъ.

Генералъ Жековъ е посрещнатъ отъ гер-
манска почетна рота, строена предъ градския
домъ, кждето преди 22 години бива опозорена
малка героична България.

**Подъ звуцитѣ на българския национа-
ленъ химнъ „Шуми Марица“,** редомъ съ гер-

манското знаме, **е издигнатъ плавно и гордо
българския трибагреникъ.** Въ този съблуме-
нъ моментъ генералъ Жековъ не е въ състоя-
ние да сдържи съзитѣ си отъ вълнение. До него
предъ германската почетна рота стои и гене-
ралъ Призенъ съ вдигната за почитъ гѣсница.

Следъ издигането на българското знаме ге-
нералъ Призенъ предава на генералъ Жековъ
златна книга на Ньоиъ. Българскиятъ три-
цветъ се вѣе надъ града презъ цѣлото време,
докато българскиятъ Главнокомандващъ преби-
вава тамъ.

На 22 ноември 1941 година, въ лютитѣ бо-
еве на Източния фронтъ, генералъ Призенъ за-
гиба геройски, като командващъ нѣмски армейс-
ки корпусъ.

Вѣчна паметъ на Героя, който възстано-
ви въ Ньоиъ българската военна честъ!

Изъ книгата на г-нь Димитъръ Х. Поповъ „Истината винаги е горчица - Проф. Чарлзъ Мозеръ срещу г-ръ Г.М. Димитровъ“

Мара Рачева, 23-годишна девойка е била лична секретарка на Г.М. Димитровъ. На 24 май 1945 г. Г.М. Димитровъ се изплъзва отъ наблюдението на милицията и влиза въ връзка съ младото момиче. Съ помощта на англичани и американци Гемето заминава на западъ. Мара Рачева остава въ София, връзката ѝ съ Г.М. Димитровъ е известна на милицията и тя бива арестувана, измъчвана и убита съ жестокостъ. Умира на 28 май 1945 г., като я хвърлятъ отъ четвъртия етажъ на Дирекцията на държавна сигурностъ, като представятъ случая за самоубийство. По-долу предаваме извадки отъ книгата.

... Нека сега дадемъ гумата на самия полковникъ Бейли, **като цитираме доклада му до Форайнъ Офисъ за случая:**

„Декарътъ, който се грижеше за майката на момичето при отварянето на ковчега, ме осведоми, че *освенъ ранитъ отъ огнестрелно и хладно оръжие сж установени следнитъ наранявания, които трудно могатъ да бждатъ обяснени съ падане, дори от четвъртия етажъ:*

1. Ноктитъ на краката сж изтръгнати до единъ.
2. Три пръста отъ лѣвата ржка сж отсечени при втората става.
3. Дветъ уши сж отръзани.
4. Отръзана е дѣсната гърда.
5. Езикътъ е изтръгнатъ и всички зъби сж извадени.
6. Отъ една страна на талията е съграна ивица кожа, широка около два инча.

Искането за изготвянето на протоколъ, констатиращъ тѣзи факти, разбира се, е било отхвърлено.

***

Уважаеми читатели, благодарение на личната нмѣса на чуждъ представител до насъ е стигнало живо свидетелство за комунистическиятъ сагисти. Това не е единственъ случай, а извергитъ сж все още между насъ.

Следъ всичко, което е преживѣлъ нашиятъ народъ, той има право да знае имената на убийцитъ. Нѣма ли да се намѣри политическа организация, която да се заеме съ издирването и огласяването на имената на тѣзи звѣрове, нѣма ли най-после да се огласятъ имената на всички отъ така наречения отгѣлъ за остри операции къмъ Държавна сигурностъ?

Призоваваме за издаване на Черна книга. Нека потомцитъ знаятъ откъде започна свѣтлото строителство на комунизма!

БОРБА

***

Инж. Луса Лусева, Южна Африка, чрезъ сп. „Борба“ отправя най-сърдечни поздравления къмъ г-нь Димитъръ Поповъ за неговия трудъ - двutomното издание „Истината винаги е горчица - Проф. Чарлзъ Мозеръ срещу г-ръ Г.М. Димитровъ“. В писмото си тя пише:

„Г-нь Поповъ, една истина да излѣзе на бѣлъ свѣтъ никога не е късно, но истината, която вие изнасяте съ своя трудъ излиза точно на време. Тази истина ще бжде присжитствена въ единъ отъ най-критичнитъ моменти отъ историята на България.“

В.Р. Книгата на г-нь Поповъ може да се получи чрезъ редакцията на „Борба“.

Сборникъ съ документи, разобличаващъ сърбокомунизма въ Македония

Неотдавна излезе отъ печатъ издание на Международния институтъ за Македония „Петъ години независимостъ (Човѣшкитѣ права въ Република Македония 1991-1996 г.)“. То представя въ синтезиранъ видъ основнитѣ случаи за неспазване, незачитане и открито нарушаване на защитенитѣ съ международни договори (а формално и съ Конституцията на Република Македония) основни човѣшки права и свободи на волеизява, контакти съ чужбина и гражданска активностъ. Авторътъ, инж. Спасъ Ташевъ (президентъ на Международния институтъ за Македония), е познатъ съ непрекъснатата си задълбочена работа въ посока на осветляване на историческата истина за земята край Вардаръ и като последователенъ правозащитникъ на българитѣ отъ този край. Ръководената отъ него организация е неправителствена и разпространява дейността си не само у насъ, но още въ Западна Европа, САЩ, Канада и Австралия. Основенъ нейнъ приоритетъ сж, както посочихме, човѣшкитѣ права на българитѣ въ Македония и въ други области, намиращи се извънъ сегашнитѣ граници на Родина на ни.

Сборникътъ „Петъ години независимостъ“ (37 стр., 11 факсимилета) е раздѣленъ на нѣколко части, въ които се излагатъ неоспорими факти и доказателства за фактическо преследване на хора, изповѣдващи различни идеи отъ тѣзи на управляващитѣ. Въ частта „Човѣшки права на македонцитѣ съ запазено българско етническо самосъзнание“ на читателитѣ сж представени случаи на **гравитично нарушаване на правата на хора като Илия Илиевски** (многократно малтретиранъ на границата за пренасяне на българска литература), **Г. Калаузаровъ**, **К. Чушковъ**, **Д. Каревъ** (известни като „Велешкитѣ гемиджии“ - властта се опита да скалъпи публиченъ процесъ срещу тѣхъ по обвинението, че организирали съгражда-

нитѣ си за по-скорошно изгонване на бившата югоармия презъ 1991 г.), **Славко Цековски** (пренасялъ българска литература), **Ангелъ Митревъ-Героя** (за системно „ширене на бугарска литература“) и др. **Особено внимание сборникътъ отдѣля на случаитѣ „Паунковски“ и „Църномаровъ“**, където може да се каже, че върхушката на ластъ въ Скопие надминава себе си. Целта явно е чрезъ сплашване на по-изявенитѣ унакомисленици да се даде урокъ на евентуалнитѣ имъ последователи. Въ първия посоченъ случай дори се стига до отнемане на българския паспортъ на лицето подъ предлогъ, че билъ фалшивъ (!). България реагира съ протестна нота, която не получи задоволителенъ отговоръ. Имената и нарушението на човѣшки права сж достатъчно, за да стане ясно на безпристрастния наблюдател, че преследванията въ Македония сж насочени предимно къмъ изявяващи се като българи нейни граждани. „Петъ години независимостъ“ допълва очертанаята на общата картина и съ накарнени права на чужди граждани, постигли републиката, но поставили подъ въпросъ наличието на македонски етнось. Това сж Методи Димовъ (отъ Брюкселъ), Алексо Стоименовъ (сжщо отъ Белгия), граждани на Албания, както и отъ България. Тоестъ, властта не прави особена разлика между свои и гости, когато трѣбва да брани своето сжществуване.

Похвална и високопатриотична може да се нарече целта на сборника с документи на Международния институтъ за Македония. Имайки въ предвидъ връзкитѣ му съ правозащитни организации по цѣлъ свѣтъ, както и тежестта му в нашето общество и срѣдъ срѣдитѣ на емиграцията, можемъ да се надѣваме на подобаващъ отзвукъ. Защото идва окончателниятъ край на античужденни режими като тия въ Скопие. Историата ни сочи наложително това.

Пишатъ ни...**отъ Аахенъ, Германия**

Скжпи съотечественици,

Натоваренъ съмъ отъ българскитѣ емигранти и инициативния комитетъ въ гр. Аахенъ, да се обърна къмъ васъ чрезъ списание „Борба“ и ви уведомя за нашата инициатива въ полза на Отечеството.

Шестъ-седемъ години следъ 89-та, комунистическиятъ октоподъ заби още по-жестоко ноктитѣ си въ снагата на България. Изпиха и последната капка кръвъ на народа, унижиха го, смазаха го, наврѣха го въ тинята, само и само тѣ да сж на върха и да властвуватъ! Сега тѣ тѣнатъ въ охолство, въ блаженство и не ги е грижа, че хората умиратъ отъ гладъ, че възрастни хора се самоубиватъ, че деца загиватъ въ детскитѣ приюти, или сж на улицата, като безпризорни. Безработицата е възѣла невиджани размѣри, 90% отъ населението живѣе подъ екзистенцъ-минимума. Разбита е банковата система, икономиката, разбити сж сърдцата и душитѣ на хората!!!

Апелираме къмъ васъ да си подадемъ ръка отъ всички краища на свѣта, отъ Европа презъ Атлантика до Америка, отъ Америка до Австралия и обединимъ гласоветѣ си въ единъ и кажемъ „Не“ на комунистическата чума, „Да“ на Демокрацията за България!!!

И съ този общъ фронтъ да поставимъ началото на прогреса и края на комунистическата идеология!

Въ България, не само не трѣбва да се говори и пише за комунизъмъ, а дори не трѣбва да се мисли за него, въ близкитѣ 999 години!

Нека самата мисълъ, че правимъ добро на Отечеството ни води до последния мигъ на нашия земенъ животъ, давайки нашия гласъ за Демокрацията!

Ивалинъ Илиевъ

*представителъ на Българскитѣ емигранти въ гр. Аахенъ
и председателъ на Инициативния комитетъ*

11.03.1997 г.

отъ Южна Африка

... Ето какво се случи наскоро. Полицията арестува 15 българи - синдикатъ по кражба на коли. Преобладаватъ ги, смѣнятъ номерата на мотора и шасито, следъ което ги продаватъ въ съседнитѣ държави, най-вече въ Замбия. Отъ 15 арестувани две сж жени, които сж освободени, двама сж избѣгали отъ затвора съ фалшифицирани документи. Останалитѣ сж подъ арестъ и започва сждебенъ процесъ. Този е начинътъ, по който нѣкои новодошли българи представятъ България въ ЮАР. Нищо не се прави отъ страна на легацията за хора-специалисти. Въ момента това е тежко, но истина е, че не направиха нищо, когато бѣше времето за сключване на договори. Сега е късно. Отъ една страна има хора, които идватъ съ огромни суми, устройватъ се и следъ това Интерполъ ги търси. Отъ друга - тѣзи, чиито стандартъ на животъ е доста високъ въ тази скжпа за живѣене държава. Но въ момента се намиратъ въ затвора за престѣпления. Трети живѣятъ на много ниско ниво, работятъ само за хлѣба. Преди всичко легацията трѣбва да обърне сериозно внимание, за да не се подкопава престижътъ на българската нация въ ЮАР чрезъ „героитѣ“ на социализма въ България.

Луса Лусева

отъ Брисбънъ, Австралия

... Много жалко, че д-ръ Паприковъ не е между насъ, за да види, че бойниятъ органъ на БНФ - „Борба“ - се публикува въ нещастното ни отечество отъ достойни наши братя и сестри. Нашето списание обединява антикомунистическата емиграция и е достоенъ пазителъ на българщината.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Изпращамъ 200 долара за „Борба“ - най-милото нѣщо, което е крепело моята душа въ изгнание, за да доживѣя да видя рухването на червенитѣ марксисти.

Пращамъ позрави до г-ръ Дочевъ и всички наши съмишленици, които вѣрватъ въ нашето гѣло и гѣлото на Царя Обединитель.

Тодоръ Рангеловъ

отъ Винтербахъ, Германия

... Братски позрави и пожелания. Продължете борбата, която е благородна и ми дава вѣра въ нейния добъръ край. Нека великиятъ Богъ бже съ Васъ и гѣлото, на което посещаваме и сме посветили краткия си животъ.

Вашъ П. Георгиевъ

отъ Мелбърнъ, Австралия

... Въ българския часъ на радиопредаването бѣ направенъ апелъ отъ г-жа Софийнска до всички българи въ странство да помогнатъ на хилядитѣ гладуващи българи въ Родината отъ името на фондацията „Бждеще за България“, въ която влиза сжщо съпругата на Президента Стояновъ и много други видни българки. Този апелъ загрижено разчувствува българитѣ въ Мелбърнъ. Отъ църквата гласуваха една сума отъ 5000 австр. долари, последвана отъ дарения отъ други българи, като общата сума надмина 12 000 долара. Тази сума се прати въ България на 7 мартъ. Апелътъ за волни пожертвувания продължава.

Посрѣдствомъ г-во Родина въ Сидней ще се прати една обща сума отъ 5000 долара за детската болница въ Пловдивъ...

Пано Сарайдаровъ

отъ Виена, Австрия

... Следъ изборната победа трѣбва да направимъ добра равномѣтка за изминалия периодъ и бждещия - кое е негативното и кое позитивното. Кои спѣва, кои е съмнителенъ и да прочистимъ редицитѣ и се сплотимъ въ единъ здравъ стабиленъ гѣсенъ блокъ, за да се противопоставимъ на винаги фалшивото, безкрупно комунистическо движение, което не е ликвидирано. Периодътъ отъ полувѣковното властвуване е оставилъ много тежки последици. Да не бждемъ вѣчно наивнитѣ и измаменитѣ, а тѣ, хитрецитѣ, да си живѣятъ безнаказно на нашия грѣбъ. Съ хирургически ножъ смѣло трѣбва да се реже гнилото, за да възпитаме бждещитѣ генерации на редъ, почтеностъ, демократичностъ и любовъ къмъ ближния и Родината... После бурята идва слънце. Ще бже България и нацията ни наново ще прогресира, защото е живъ Българскиятъ Богъ, а той е справедливъ!

Иванъ Трайковъ

отъ гр. Койнаре, Ловешка областъ

Получихъ сп. „Борба“ - кн. 3, на 12.11. 1996 г. Искрено благодаря! Тя е неотгѣлна частъ отъ напрегнатото ми ежедневие. „Борба“ плющи като гордъ трибагреникъ на общобългарската национална кауза. Ще се боримъ до последния си дъхъ за живота, щастиеото и просперитетата на многострадалното ни Отечество - България!

Дим. Бутански

отъ Хасково

...Четейки, макаръ и нередовно (поради това, че не мога да се снабдя) списание „Борба“, чието представителство въ България съ достойнство Ви е повѣрено и заслужено, азъ оставамъ съ впечатлението, че за съжалене въ чужбина сж най-искренитѣ и най-достойнитѣ за почитъ и уважение български рдолюбци, които до сетния си дъхъ живѣятъ съ България, тгъватъ и страдатъ по нея, лишаватъ се отъ много нѣща, за да ѝ помагатъ безкористно. Най-достойнитѣ за уважение българи! А информацията, която получавамъ и емоционалната ѝ наситеностъ ме каратъ да изрека сърдечно-то българско **благодаря**. Благодаря и на Васъ, господинъ Спасовъ.

Моля, приемете почитанията ми съ пожелание за най-ценото човѣшко благо - **здраве**.

Съ уважение: Вачева

Преди 42 години...

Спомени на единъ емигрантъ

Презъ 1955 г. на 3 мартъ, въ околността на Линцъ, Австрия група български емигранти-патриоти се събраха подъ българския триколюръ и портрета на Царя на българитѣ да отпразднуватъ Националния ни празникъ.

Почти всѣки единъ отъ тѣхъ бѣше миналъ съ пушка въ рѣка българо-сръбската граница и всички бѣха готови да дадатъ живота си за свобода и Родина.

Богъ да прости тѣзи, които вече не сж между живитѣ, а ние, останалитѣ „опълченци“ трѣбва да кажемъ на комуниститѣ - **вие сте хората, които ограбиха България, избивахте ни по границата, по лагери и затвори, но знайте, че днесъ въ всѣки континентъ има български емигранти, които помнятъ вашитѣ престжпления!**

Генчо Нанковъ
Рочестеръ, Ню Йоркъ

Съобщения

По поводъ на политическата криза въ България презъ януари 1997 г. български интелектуалци - повече от 50 души - отъ САЩ изпратиха писма-изложения до Президента Клинтънъ и държавния секретарь Олбрайтъ, съ които ги осведомяватъ за катастрофалното положение въ България и необходимостта отъ незабавни парламентарни избори.

Чикаго, САЩ

На 15 мартъ 1997 г. въ Чикаго се състоя общо годишно събрание на клона на БНФ.

Председателятъ на клона г-нъ Бориславъ Борисовъ направи докладъ за изминалата дейностъ, следъ което г-нъ Александъръ Дървогѣлски говори за задачитѣ на БНФ.

Бѣ избрано ново ръководство въ съставъ:

Председателъ: Бориславъ Борисовъ

Подпрес.: Трайчо Стефановъ

Секретарь: Иванъ Тодоровъ

Контролна комисия: Крумъ Радевъ, Димитъръ Драгойчевъ

Следъ събранието бѣ сложена обща трапеза, подготвена много добре отъ г-нъ Кирилъ Царибродски.

Драго ни е да съобщимъ, че Данчо „Кебапчето“ отъ Чикаго, САЩ сега е въ София и държи ресторанта „Бонъ апетитъ“ срещу хотелъ Хемусъ, на ул. „Черни връхъ“ и „Арсеналска“. Телефонътъ му е 65 99 39. Желаетъ му успѣхъ.

Ниагара Фалсъ, Канада

На 2 мартъ 1997 въ Ниагара Фалсъ, Канада бѣ отпразднуванъ по най-тържественъ начинъ 119-годишнината отъ Освобождението на България.

По покана на Българската православна църква „Св. Иванъ Рилски“, стотици емигранти отъ Ниагара, Торонто и Бѣфало се стекоха на Божествената служба, извършена отъ от. Тодоръ Гроздановъ въ съслужение съ двама дякони и църковния хоръ. Въ храма между присжтствувашитѣ личаха и българскиятъ амбасадоръ за Канада, г-нъ Славъ Даневъ и членътъ на президиума на БНФ г-ръ Ангелъ Тодоровъ.

Следъ службата въ църковната зала, при препълненъ салонъ г-нъ Славъ Даневъ произнесе слово за Освобождението на България, акламурано отъ всички.

По традиция бѣ сложена братска трапеза, приготвена отъ гамитѣ при църквата. Въпрѣки липсата на достатъчно мѣста, всички имаха възможность да се нахранятъ. При последвалата подписка се събраха около 1400 долара въ подкрепа на църквата.

Тържеството завърши съ много добре подготвена програма, включваща рецитати, хора и ржченица. Въ програмата взѣха участие г-ръ Мария Русева, Яворъ Тричковъ, г-жа Катерина Кобакова и ученици отъ българското училище при църквата.

Църквата „Св. Иванъ Рилски“ показва какво може да се постигне съ братско единство, спомени погъ трицвѣтното ни знаме за демократична и благогенствуваща България.

София

На 7 априлъ въ България пристигна членътъ на Президиума на БНФ (Инк.), Чикаго, САЩ, г-нъ Александъръ Дърводѣлски. Целта на посещението му бѣше да попомогне чрезъ среци съ наши последователи и съмишленици предизборната кампания на ОДС за спечелване на най-високия възможенъ процентъ говѣрието на избирателитѣ въ предсрочнитѣ парламентарни избори. Съ съдействието на БНФ бѣха издадени 3 предизборни извънредни броя на в. „Борба-Преломъ“, чието съдържание въ голѣмата си часть покриваше посланията на Обединенитѣ Демократични Сили къмъ българския избирателъ. Голѣмиятъ тиражъ и безплатното разпространение на вестникитѣ даде възможность тѣ да бждатъ прочетени отъ гражданитѣ въ цѣлата страна.

Въ втория извънреденъ брой на в. „Борба-Преломъ“ на първа страница бѣ помѣстена мобилизиращата статия на г-ръ Иванъ Дочевъ „Синята бюлетина на ОДС - спасение за България“, деветнадесети априлъ 1997 - край на комунизма въ България.

Почетниятъ председател на БНФ г-ръ Дочевъ се завърна въ България следъ 50-годишно изгнаничество и живѣе въ гр. Шуменъ.

***

На 16 априлъ т.г. въ Националния дворецъ на културата - София бѣ тържествено чествана 118-годишнината отъ приемането на Търновската конституция. На честването бѣха специално поканени и присѣтствуваха г-нъ Ал. Дърводѣлски и представителя на БНФ въ България г-нъ Г. Спасовъ. Следъ завършване на тържеството господинъ Ал. Дърводѣлски и г-нъ Г. Спасовъ проведоха разговоръ съ председателя на Съюза за Търновска конституция и съ секретаря на Обединенитѣ монархически сили въ България. Въ отговоръ на зададени му въпроси относно отношението на БНФ къмъ отмянването на Търновската конституция презъ 1947 г. отъ комуниститѣ г-нъ Дърводѣлски отговори: „За Българския националенъ фронтъ (Инк) Търновската конституция продължава да е въ действие и днесъ. Въпросъ на време е нейното възстановяване, като основа на бждещото демократично развитие на България.“

***

Въ деня на изборитѣ членоветѣ на Българския Демократически форумъ ведно съ господинъ Дърводѣлски направиха обиколка на Ботевградския и Тетевенския райони и се запознаха съ хода на гласоподаването. Въ Тетевенъ господинъ Дърводѣлски има среща съ г-нъ Спасуницъ отъ БДФ. Следъ завръщането си въ София спогѣли впечатляващото си заговорство отъ ентузиазма, съ който българскитѣ гласоподаватели участвуватъ въ изборитѣ, съзнавайки, че сж призовани сами да решатъ сждбата си за идващитѣ години.

***

Господинъ Георги Антоновъ отъ Фениксъ - Аризона, САЩ въ качеството си на членъ на Управителния съветъ на БНФ (Инк) направи предизборна обиколка въ Русенска областъ и при-

Социална помощ въ действие

Прокуденитъ български отъ комунистическото въ чужбина се приличатъ на помощ на братята си въ България. Тѣ, обединени въ Българския Националенъ Фронтъ - Чикаго, откриха едно социално мероприятие. Съ тази си дейностъ показаха, че живѣятъ съ тежненята и болките на изнемогващитъ си братя.

На 18 априлъ т.г. въ социалния търговски обектъ въ Красно село на съидейника ни инж. Петъръ Нешковъ бѣше сложено това начало. Благодарение на отзивчивостта му за тази дейностъ, той вече подпомага съ храна изнемогващи българи.

По този случай бѣше отслуженъ молебенъ отъ Негово Високо Преосвещенство митр. Инокентий, въ съслужение на свещеници отъ църквата „Успение Богородично“. Той произнесе прочувствено слово за щедростта на БНФ. За случая присъствуваха инж. Александъръ Дървогѣлски, членъ на президиума на БНФ, който въ словото си подчерта връзката на българитъ въ чужбина съ своитъ братя отъ Родината. Слово за случая произнесе и инж. Нешковъ, който предоставя заведеието си за това социално гѣло безвъзмездно.

На това тържество присъствуваха многобройни граждани, както и представители на ЦР на Българския демократиченъ форумъ, братя въ идеята неразривна връзка съ Фронта.

На гражданитъ бѣше раздаденъ новиятъ брой на в. „Преломъ“, който г-нъ Нешковъ редовно откупува и раздава.

Следъ молебена г-нъ Нешковъ покани присъстващитъ гости и съидейници на другарска трапеза въ ресторанта на търговския му обектъ. Въ събеседване, размѣна на мисли и въ дружестка атмосфера премина следобѣда.

Пожелаваме на Българския Националенъ Фронтъ, сторонникъ на тази похвална социална инициатива здраве, сили и действия за България!

Иванъ Сокеровъ

Откликъ на българскитъ емигранти къмъ неволитъ на нашия народъ!

Погарькъ за Великденъ

Българската емигрантка въ Германия - Лили Шмидтъ живѣе съ мисълта за оцѣляването на България. Нейнитъ гарения чрезъ дружество „Помощъ за България“ носятъ радостъ на много бедни деца и възрастни въ милата ни Родина.

Великденски гарь отъ сладкиши на стойностъ 130000 лв., чрезъ г-жа Виолета Борисова, получиха децата отъ Възпитателнитъ училища-интернати въ с. Подемъ, Ловешка областъ и с. Ягода, Хасковска областъ.

Благодаримъ на истинската българка въ чужбина и да всички българи-емигранти, съпричастни къмъ сѣдбата на страдащитъ деца въ България.

Посвещение

На Лили Шмидтъ

*Приятелко, на радостта безшумна,
на подвига човѣченъ и голѣмъ,
на топла речъ, на чаканитъ думи -
достойни и за свѣтълъ храмъ.*

*Приятелко, на нощитъ безсънни,
на искренъ жестъ, на грижата добра
завиждамъ ти, че можешъ да прегърнешъ
ти всѣка болка съ нежностъ на сестра.*

*Приятелко, на любовта прелѣла
въ лечебница на хорскитъ души.
И въ нея ти си бедността възпрѣла
доброто да погубва и руши.*

*Осѣдена на обичъ безъ почивка
България сънуващъ всѣка нощъ -
погалена отъ нашитъ усмивки
за нови добрини ти имай мощъ.*

Виолета Борисова

Скръбни Вести

На 1 януари 1997 г. почина във Чикаго, САЩ

г-нъ Иванъ Гашковъ

Роденъ на 24 януари 1921 г. въ Карабунаръ. Иванъ започва своето следване - електроинженерство - въ Чехия, но следъ като и тази страна бѣ завладѣна отъ комунистите, заминава за Австрия и по-късно за Австралия. Презъ 1958 г. той се премѣства въ Чикаго, където създаде фамилия съ трима синове и остана до края на живота си. Съ своята готовност да помогне на всички, той ще остава незабравимъ споменъ всрѣдъ своитѣ приятели.

Вѣчна да бжде паметъта му.

На 14 януари 1997 г. почина въ Монреалъ, Канада, членътъ на ЦУС на БНФ

г-нъ Петъръ Банковъ

Неговиятъ интересъ за сжбата на България остана живъ до последнитѣ дни на живота му.

*„Петъръ замина за покойния свѣтъ,
Но споменитѣ, които той остави
завинаги ще грѣятъ“*

ни пише отъ Канада неговиятъ добъръ приятель Любенъ Ангеловъ.

Богъ да прости скжния покойникъ!

На 10 февруари 1997 г. почина въ Кливеландъ, Охайо

г-нъ Георги А. Петровъ

Роденъ на 5 януари 1926 г. въ с. Василковци, България

Покойниятъ български емигрантъ взимаше активно участие въ антикомунистическата борба чрезъ публицистика и радио предавания.

Той напусна България 1948 г. въ протестъ срещу комунистическата тирания. Следъ изветъ простой въ Чехия и Австрия заминава при жена си Елизабетъ въ Кливеландъ, САЩ, където остава до края на живота си.

Вѣчна да бжде паметъта му!

На 6.12.1996 г. въ Торонто, Канада трагично загина отъ ударъ на кола нашиятъ добъръ приятель

г-нъ Недѣлко Атанасовъ Нагѣлковъ

роденъ на 3. 7. 1922 г.

Богъ да го прости и вѣчна паметъ!

На 11 април 1997 г. почина въ Лансингъ, Илиноисъ, членътъ на БНФ и нашъ добъръ приятель

г-нъ Георги Тодоровъ Петровъ,

роденъ на 27 авг. 1937 г. въ Сива Рѣка, Свиленградско.

Следъ като семейството му бива интернирано отъ комунистите, Георги решава да избѣга и на 4 юли 1956 г. се озовава въ Драма, Гърция. Влиза въ американската армия 1957 г. По-късно съ жена си Елизабетъ се прехвърля въ щата Илинои, където сж фамилията на неговитѣ приятели Юлий Стефаникъ и Милко Мушмовъ, сжщо членове на БНФ.

Развива стопанска дейностъ въ ресторантска верига и накрая ржководи собственъ голѣмъ ресторантъ.

Неговиятъ покоенъ баща, сжщо емигрантъ, бѣ активенъ антикомунистъ и монархистъ, всѣвалъ страхъ и паника всрѣдъ комунистическитѣ гранични постове.

БНФ изказва искрени съболезнования на г-жа Елизабетъ Петрова, сина Никола, гъщерята Йоана и всички близки на покойника.

Лека му прѣстъ и вѣчна паметъ!

Поклонъ!...

Престана да тупти сърцето на единъ достоенъ човѣкъ - българинъ-родолюбець, легионеръ и председател на Общинската организация на Български демократически форумъ, гр. Червенъ брѣгъ - **г-нъ Марко Пенчевъ.**

Отиде си отъ този свѣтъ, посветилъ - безъ остатъкъ - цѣлия си съзнателенъ животъ на борбата за хуманизъмъ, добродушие и човѣшко щастие; за успѣха на демократичнитѣ преобразувания въ общината и областъта, и изграждането на Нова и благоденствуваща България.

Поклоъ предъ свѣтлата ти паметъ, бай Марко!

Въ Раднево, България почина въ края на месецъ мартъ 1997 г.

Пенка Г. Пенева

сестра на Тодоръ Пенева отъ Чикаго, САЩ.

Следъ бѣгството отъ България на нейния баща и братъ, Пенка е била тежко малтретирана отъ комунистите, вследствие на което получава мозъчни повреди.

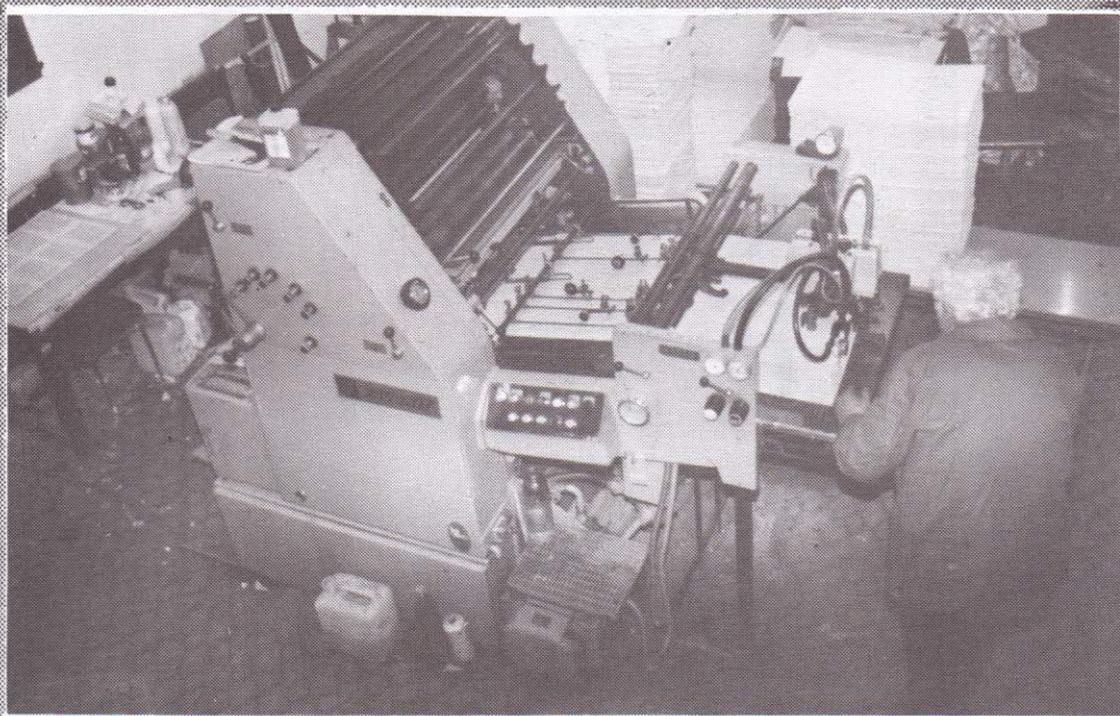
Почива вследствие на извънредно лошитѣ условия тази зима въ приюта, където е била настанена.

Лека ѝ прѣстъ и Богъ да я прости!

Печатница „Отечество“ ООД

София, бул. „Стамболийски“ 125
(входъ от ул. „Пело Пеловски“)
тел./факсът 223 531

(Регистрирана Соф. градски съдъ,
ф.д. № 10127 на 22.07.95 г.)

Извършва всички видове полиграфически услуги.

**Печатъ - черно-бѣлъ и цвѣтенъ
на Роландъ печатарска машина, форматъ 1/2**

**Съ специални преференциални цени се ползватъ
абонатитѣ на печатницата, а така сжщо и българитѣ,
живѣещи извън предѣлитѣ на България**

**За чужди граждани, желаещи да ползватъ услугитѣ на печатницата на съответния езикъ
за книги, каталози, реклами и др., контакти се установяватъ кореспондентски или телефонно
от 13.00 до 17.00 ч. българско време, на посочения телефонъ**

**Сп. „Борба“
се печата въ
печатница
„Отечество“**

БЪРБА

ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Св. Георги, XVIII в., Велико Търново
St George 18th c., Veliko Turnovo

ВЪРА
СИЛА
СУВЕРЕНИТЕТЪ

Печатъ: Отечество О.О.Д.